

ONS LEVEN IN DE WERELD

Voor sommige mensen is roeping een verlangen de wereld te verlaten en ergens met anderen of alleen in stille en volstreekte afzondering op een ruige berg of in de woestijn een godgewijd leven te beginnen.

Een kluizenares heeft niet veel nodig: een omheinde tuin, een paar boeken en een plaats om te bidden, ze leeft in zwijgzaamheid eenvoudig en strenge beproeving een leven dat tot de essentie is teruggebracht.

Een slotzuster geeft achter de muren van haar klooster betekenis aan haar gemeenschap gezang en gebed en geniet ervan dat heel haar leven van handwerk studie en liturgie door vrede en stilte omgeven is.

Voor ons ligt dat anders: onze roeping ligt onder de mensen en onze huizen staan midden in de wereld, wij maken geen keuze voor de eenzaamheid geen zwerftocht in de afzondering geen zoektocht tot de uitersten.

Wij wijden ons leven eenvoudig aan de barmhartigheid en begeven ons daarom elke dag op straat om de mensen te ontmoeten die ons nodig hebben en die we kunnen steunen en bemoedigen.

We wenden ons niet van de wereld af maar willen in die wereld zelf Gods liefde en barmhartigheid uitstralen.

We kunnen ons makkelijk bewegen maar zijn daardoor ook kwetsbaar want altijd kunnen er situaties zijn die de zuiverheid en geloofwaardigheid van ons gewijde leven beproeven: hoe blijven we scherp en waakzaam?

We hoeven ons daarvoor niet achter muren te verschuilen als we de stilte en het gebed maar in ons hart dragen en het geloof en de steun van elkaar als een zusterlijke sluier, stevig en strak, omgeslagen houden.